

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3To/98/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5317010442
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Sučík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5317010442.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, na verejnom zasadnutí konanom 20. februára 2020 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Sučíka a sudcov JUDr. Adriany Gallovej a Mgr. Miroslava Mazúcha, prejednal odvolanie obžalovaného U. B. proti rozsudku Okresného súdu Čadca, sp.zn. 2T/134/2017 z 10.9.2019 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 3 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Čadca, sp. zn. 2T/134/2017 z 10.9.2019 vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovaného U. B., nar. X.X.XXXX, v G., trvale bytom G., X. č. XXX,

o d s u d z u j e :

Podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody z a r a d' u j e do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný U. B. uznaný za vinného zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. na skutkovom základe tak, ako je uvedený vo výrokovej časti napadnutého rozsudku.

Za uvedený trestný čin mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie obžalovaný, ktoré odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. V odvolaní uviedol, že s poškodenou Q. F.ijú ako druh a družka, a to aj keď nie v spoločnej domácnosti, pretože na to nemajú podmienky. Q. F. ako jeho družka mala právo v zmysle § 130 ods. 1, ods. 2 Tr. por. odoprieť vypovedať. Na túto skutočnosť mala byť upozornená už v prípravnom konaní. Keďže poškodená Q. F. nebola riadne poučená o práve odoprieť výpoveď, prvostupňový súd nemal prihliadať na jej výpoveď z prípravného konania. Taktiež prvostupňový súd nemal prihliadať na zápisnice o trestnom oznámení, nakoľko ide o úkony vykonané pred začatím trestného stíhania. Pokiaľ ide o Q. F., táto je invalidnou dôchodkyňou a pravidelne navštevuje psychológa. Pre to aj jej výpovede sú rozdielne. Je toho názoru, že z dôvodu jej zdravotného stavu nevedela vysvetliť rozpory pri svojich výpovediach. Okrem výpovede z prípravného konania z 25.8.2017, ktorú považuje za nezákonnú, žiadny iný dôkaz

ho neusvedčuje z trestnej činnosti. S poukazom na závažné procesné pochybenia preto navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Krajský súd na podklade podaného odvolania preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, a zistil, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote, oprávneným subjektom a že toto je síce dôvodné, avšak z iných dôvodov, než sú v odvolaní uvedené.

Preskúmaním spisu krajský súd zistil, že v konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku, postupoval prvostupňový súd podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, ktorých zmyslom je zabezpečiť náležité zistenie skutkového stavu a možnosť uplatnenia práv obžalovaného na obhajobu, pričom okresný súd vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom pre jeho rozhodnutie. Vykonané dôkazy tiež spôsobom upraveným v § 2 ods. 12 Tr. por. vyhodnotil a dospel ku správnym a úplným skutkovým zisteniam. V odôvodnení rozsudku dostatočne vyložil, ktoré skutočnosti, a prečo vzal za dokázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel.

Aj podľa názoru krajského súdu výsledky vykonaného dokazovania v danom prípade vyznievajú jednoznačne a tvoria ucelenú reťaz tak priamych ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých bez akýchkoľvek pochybností možno vyvodiť bezpečný záver, že obžalovaný spáchal skutok tak, ako je uvedený vo výrokovej časti napadnutého rozsudku. Taktiež pokiaľ ide o kvalifikáciu skutku aj krajský súd je toho názoru, že v danom prípade boli naplnené znaky skutkovej podstaty trestného činu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák.

Vinu obžalovaného považuje aj krajský súd za nepochybne preukázanú. Keďže odôvodnenie napadnutého rozsudku je podrobné a zrozumiteľné a krajský súd sa s ním stotožňuje, preto v zásade naň odkazuje. Obžalovaný sa v prípravnom konaní k spáchaniu trestného činu priznal. Pokiaľ neskôr zmenil svoju výpoveď, takéto konanie považuje krajský súd za účelové v snahe vyhnúť sa trestnoprávnej zodpovednosti. Obžalovaného zo spáchania trestnej činnosti usvedčuje aj poškodená Q. F. svojou výpoveďou z prípravného konania. Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaného, že poškodená Q. F. nebola v prípravnom konaní poučená ako družka obžalovaného v zmysle § 130 ods. 1. ods. 2 Tr. por. s týmito sa krajský súd nestotožňuje. Z dôkazov zabezpečených v prípravnom konaní žiadnym spôsobom nevyplýva, že obžalovaný a poškodená Q. F. by mali byť druh a družka. Táto skutočnosť nevyplýva ani z výpovede obžalovaného a ani z výpovede poškodenej. Pokiaľ ide o výpoveď poškodenej Q. F. z 25.8.2017, táto bola v súlade s ustanovením § 130 ods. 1, ods. 2 Tr. por. poučená o svojom práve nevypovedať, resp. odmietnuť vypovedať. Po takomto poučení poškodená Q. F. jednoznačne uviedla, že svoje právo odoprieť vypovedať, resp. nevypovedať nevyužíva a vypovedať bude, nakoľko nemá žiaden dôvod nevypovedať. Zákonné poučenie svedkyne pri výsluchu v prípravnom konaní z 25.8.2017 jednoznačne vyplýva zo zápisnice o jej výpovedi a taktiež z tejto zápisnice jednoznačne vyplýva jej vyjadrenie, že nemá dôvod nevypovedať a vypovedať bude. Krajský súd obdobne ako prvostupňový súd nezistil žiadne pochybenia v postupe vyšetrovateľa pri výsluchu svedkyne v prípravnom konaní dňa 25.8.2017, a preto jej výpoveď považuje za zákonnú a pokiaľ bola táto prečítaná na hlavnom pojednávaní, išlo o postup zodpovedajúci zákonu. Obžalovaný je ďalej nepriamo usvedčovaný výpoveďou svedkyne D. F., ako aj ďalšími dôkazmi, na ktoré poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku prvostupňový súd. Vinu obžalovaného preto považuje aj krajský súd za nepochybne preukázanú a prvostupňový súd v tomto smere aj podľa názoru krajského súdu vyhodnotil vykonané dôkazy správne.

Pokiaľ obžalovaný v odvolaní konštatoval, že s poškodenou chodili dva roky a majú spolu sexuálny život, a preto sú druh a družka, s týmto názorom sa krajský súd nestotožňuje. V tomto smere poukazuje krajský súd na výpovede obžalovaného a poškodenej nielen z prípravného konania, ale aj na hlavnom pojednávaní, z ktorých bez akýchkoľvek pochyb jednoznačne vyplýva, že medzi nimi nie je taký blízky vzťah, ktorý by napĺňal kritéria spolužitia druhu a družky. Samotná skutočnosť, že mali spolu chodiť a mať sexuálny vzťah, ešte nepostačuje na konštatovanie, že žili ako druh a družka.

Pokiaľ poškodená na hlavnom pojednávaní zmenila svoju výpoveď, tak z jej vyjadrenia vyplýva, že dôvodom takejto zmeny bola skutočnosť, že nechce, aby išiel obžalovaný do basy. Možno teda konštatovať, že motívom zmeny jej výpovede oproti výpovedi z prípravného konania bola snaha zbaviť obžalovaného trestnoprávnej zodpovednosti. Preto ani zmenená výpoveď poškodenej na hlavnom

povednávani s poukazom na ďalšie zabezpečené dôkazy usvedčujúce obžalovaného nespochybňuje ani podľa názoru krajského súdu záver o vine obžalovaného.

Prvostupňový súd preto podľa názoru krajského súdu dospel k správne mu záveru a najmä majúcejmu dostatočnú oporu v zabezpečených dôkazoch, keď obžalovaného uznal za vinného zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák.

Prvostupňový súd však nepostupoval v súlade so zákonom pri ukladaní trestu obžalovanému, keď trest ukladal podľa § 39 ods. 1 Tr. zák., teda pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Takýto postup prvostupňový súd odôvodnil tým, že vzťahy medzi obžalovaným a poškodenou sa usporiadali a poškodená nemá záujem na tom, aby bol obžalovaný potrestaný. Taktiež poukázal, že v čase skutku sa obžalovaný s poškodenou poznal. Takéto skutočnosti však podľa názoru krajského súdu nespĺňajú kritéria okolností prípadu alebo pomerov páchatel'a, ktoré by odôvodňovali postup podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. Prvostupňový súd pri ukladaní trestu prihliadal aj na príťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m) Tr. zák., a to, že obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený. Poukázal pritom na odsúdenie Okresným súdom Čadca, sp. zn. 2T/88/2016, o ktorom v čase rozhodovania krajského súdu už platila fikcia zahľadania. Krajský súd preto nemohol na toto odsúdenie prihliadať ako na príťažujúcu okolnosť. Z tohto dôvodu preto neprichádzal v čase rozhodovania krajského súdu do úvahy postup podľa § 38 ods. 4 Tr. zák., a to zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby. Keďže u obžalovaného nebola zistená žiadna poľahčujúca okolnosť a ani príťažujúca okolnosť, prichádzalo do úvahy u obžalovaného ukladať trest v základnej trestnej sadzbe, a to od 3 do 8 rokov. Na základe odvolania obžalovaného preto krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a sám postupom podľa § 322 ods. 3 Tr. por. uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, na výkon ktorého obžalovaného zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, keďže obžalovaný nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti preto krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.